herpy

FRØER

Four-lined Tree Frog

Polypedates leucomystax

Polypedates leucomystax er en slank, nataktiv træfrø på 4-9 cm fra Sydøstasien, som lægger æggene i en skumrede ved vandet. Den er tilpasningsdygtig, lever gerne tæt på mennesker og er nem at holde, men tåler ikke varme over 29 °C. Ynglen sættes i gang i et regnkammer.

Familie: Rhacophoridae Udgivet 15. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**4-9 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**5 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Tørskov, regnskov og vådområde**
Hudgift	**Ingen kendt**
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**45 × 45 × 60 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**23-27 °C**
Temperatur, nat	**18-22 °C**
Luftfugtighed	**60-70 %**
Vand	**Vandskål**
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter**
Holdes	**Enkeltvis, parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**I en skumrede**
Æg pr. lægning	**100-400**
Klækning	**3-4 dage**
Larvetid	**49-70 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne, så der kræves ingen CITES-papirer. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og er derfor ikke angivet.

Om arten

Polypedates leucomystax er en mellemstor, slank træfrø med kantet hoved og spids snude. Hunnen er markant større end hannen: hannerne måler omkring 4-6 cm og hunnerne 6-9 cm fra snude til kloak. Hunnen har også et bredere og kraftigere hoved og vejer let halvanden gang så meget som hannen.

Farven varierer meget: grå, grøn, gul, rødlig eller mørkebrun, ofte ensfarvet lysebrun til gyldengul, andre gange plettet eller med mørke X-formede tegninger på ryggen og ofte fire tynde, mørke striber ned langs ryggen. Undersiden er hvid eller cremefarvet. Snudespidsen har somme tider en tydelig hvid plet. Huden er glat, bagfødderne har svømmehud, og fingre og tæer ender i store hæfteskiver.

Arten blev beskrevet som *Hyla leucomystax* af Gravenhorst i 1829 og er i virkeligheden et artskompleks. Genetiske undersøgelser peger på, at kun dyrene fra Java og Sumatra hører til den egentlige art, mens bestandene på Den Malaysiske Halvø, det nordlige Borneo, Sulawesi og det nordlige Filippinerne formentlig er uafklarede arter. Dyr i handlen kan derfor tilhøre flere forskellige arter, og det kan forklare noget af variationen i farve og størrelse.

Hudgift: Arten har ingen kendt hudgift, men alle padders hud er sart og kan bære bakterier, så vask hænder efter kontakt.

Temperamentet er roligt; frøen sidder skjult om dagen og bliver livlig, når mørket falder på.

Udbredelse og levested

Polypedates leucomystax lever i Sydøstasien. Grænsen mod den nærtstående *P. megacephalus* går ved Kra-næsset, så arten findes fra det sydlige Thailand ned over Den Malaysiske Halvø og Singapore. I Indonesien findes den over store dele af øriget, bl.a. på Sumatra, Java, Borneo, Sulawesi, Bali, Lombok, Sumbawa, Sumba, Flores og Timor, og den lever også i den malaysiske del af Borneo, i Brunei og på Filippinerne. På Filippinerne og i Indonesien har den bredt sig i takt med, at skov er blevet til landbrugsland, og den spredes let med landbrugsvarer mellem øerne. Ældre angivelser af en udbredelse fra Indien til Vietnam og det sydlige Kina dækker over beslægtede arter og er ikke med på kortet.

Arten er indført til Papua og til Okinawa og en række mindre øer i Japan. De indførte bestande hører ikke til den oprindelige udbredelse.

> **Oprindelig udbredelse:** Brunei, Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore og Thailand.

LEVESTED

P. leucomystax er en generalist, der findes i mange slags natur: fugtig og tør skov, bjergskov, krat, græsland, sumpe, søer, damme og vandløb, og den klarer sig fint i landbrugsland, plantager, haver, forstæder og byer. Den sidder mest i træer og buske, men også i højt græs.

Frøen er nataktiv. Hannerne samles og kalder fra jorden ved kanten af små, lavvandede damme og vandhuller med en høj, dyb, andelignende kvækken. I fugtige egne ses dyrene hele året, mens yngletiden i tørrere egne er begrænset til begyndelsen af regntiden. Temperatur og luftfugtighed på levestederne er ikke dokumenteret.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

Pasning

TERRARIET

To voksne *P. leucomystax* kan holdes i et glasterrarie på 45 × 45 × 60 cm, der rækker til 2-4 dyr. Et mindre terrarie på 60 × 30 × 40 cm kan huse tre dyr, men arten springer langt og har gavn af mere plads. Låget skal være af net eller have et stort netparti, for ventilationen er afgørende.

Bunden kan være fint kokosfiber, sphagnum, tørv eller fugtigt køkkenpapir. Sphagnum skal trykkes fladt, så frøen ikke sluger løse stykker; undgå grus, små barkstykker og ru tæppe. Køkkenpapir skiftes 2-3 gange om ugen, mens jordbund holder længere. Giv drivtømmer, korkrør, lianer og planter med brede blade som siddepladser og skjul, og sæt en baggrund på tre sider, så frøerne føler sig trygge. Flere gemmesteder mindsker stress, når dyrene holdes sammen.

TEMPERATUR

Hold terrariet på 23-27 °C om dagen og 18-22 °C om natten. Angivelserne for dagen svinger fra 23-24 °C til 24-29 °C, men den øvre grænse er vigtig: over 29 °C kan hurtigt blive dødeligt, især hvis frøen samtidig mangler vand eller fugt.

En svag varmepære er nok, hvis rummet er køligt. Mål med et digitalt termometer nær frøens siddepladser. Vinterhvile er ikke nødvendig.

Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Hold luftfugtigheden på 60-70 %. Det klares med håndsprøjte, tågeanlæg eller regnanlæg, flere gange om dagen efter behov. God ventilation er afgørende: stillestående, fugtig luft giver hurtigt bakterielle hudinfektioner, så mindst halvdelen af låget bør være net. Sprøjt med afkloreret postevand, regnvand eller kildevand.

VAND OG VANDKVALITET

P. leucomystax skal altid have adgang til rent vand i en stor, lav skål, som er let at gøre ren, og som frøen let kan komme op af. Frøen bruger skålen som toilet, så skift vandet hver dag, og skrub og desinficér skålen jævnligt, fx med en svag klorinopløsning (5 %), der skylles grundigt af bagefter, for padder optager stoffer gennem huden.

Brug postevand behandlet med vandbehandler, så klor, kloramin og tungmetaller er fjernet, eller kildevand på flaske. Brug aldrig sæbe eller almindelige rengøringsmidler.

LYS OG UVB

Arten har ikke brug for andet lys end det, planterne kræver. Der er ingen dokumentation for, at den har brug for UVB, men en svag UVB-kilde kan bruges til planterne og virker desuden bakteriehæmmende. UVB er derfor valgfrit (Ferguson-zone 1, med rigelig skygge). Hold en fast døgnrytme med mørke nætter.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

P. leucomystax er insektæder, og fårekyllinger kan være basisfoderet, suppleret flere gange om måneden med voksmøllarver, silkeorme, møl, fluer, små regnorme og små kakerlakker. Melorme er ikke sunde i længden og bør kun gives sjældent. Unger på 3 cm tager fårekyllinger på cirka 6 mm, ved 5 cm kan de tage fårekyllinger på cirka 13 mm, og voksne tager fårekyllinger på 19 mm eller udvoksede.

Voksne fodres 2-3 gange om ugen med 2-8 fårekyllinger pr. frø, afhængigt af foderets og frøens størrelse. Unger fodres dagligt, så meget de kan æde. Støv foderet med kalk og vitaminer: til unger hver gang, til voksne ved hver eller hver anden fodring og med multivitamin en gang om ugen. Frøen tager kun levende, bevægeligt foder, så tørrede insekter bliver som regel afvist. Fodr om aftenen, og hold øje med, at alle får nok, for ungerne kan konkurrere om foderet.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

P. leucomystax er nataktiv og sidder om dagen skjult mellem planter og grene, men snupper gerne et foderdyr, der kommer forbi. Den springer langt og klatrer godt, men glider ikke i luften som nogle af slægtningene i familien. Hannerne kalder højt med en dyb, andelignende lyd.

Arten holdes let i grupper af jævnstore dyr, især som unge. Hannerne kan dog genere hunnerne med konstante parringsforsøg; sker det, så skil kønnene ad, eller sænk luftfugtigheden. Hold den ikke sammen med større frøer, der kan æde den. Som andre frøer bør den kun håndteres, når det er nødvendigt. Brug våde, sæbefri hænder eller en glat plastbøtte, når dyret skal flyttes.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Kønnene er lette at kende som voksne: hunnen er cirka 2-3 cm længere, har et bredere og kraftigere hoved og vejer mindst halvanden gang så meget som hannen. Hannen kalder højt. Unger kan ikke kønsbestemmes, så køb flere dyr, hvis du vil have et par. Dyrene er næsten udvoksede efter 12-18 måneder; alderen ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret.

PARRING

I naturen yngler arten hele året i fugtige egne og i begyndelsen af regntiden i tørrere egne. Hannerne kalder fra jorden ved vandkanten, og hunnerne kommer ned fra træerne. I fangenskab sætter man yngel i gang i et regnkammer, hvor kraftig kunstig regn efterligner regntiden. Under parringen omklamrer hannen hunnen, og parret pisker skummet op sammen.

ÆG OG HALETUDSER

Hunnen lægger 100-400 æg i en skumrede, som parret pisker op i fællesskab. Reden sidder på planter, sten eller andre genstande over eller lige i kanten af vandet, nogle gange flydende på overfladen. Æggene er omkring 2 mm i diameter, og skummet beskytter dem mod udtørring. Der er ingen yngelpleje.

Haletudserne udvikler sig først i reden og falder så ned i vandet, nogle gange fra flere meters højde. De er store, 3-5 cm, og lever i stillestående vand, hvor de mest skraber organisk materiale fra bunden, men også filtrerer små partikler fra vandet. Hvad de bør fodres med i fangenskab, er ikke dokumenteret; algebelægning og plantemateriale suppleret med almindeligt haletudsefoder er det nærliggende. Sørg for et stort kar med rent, stillestående vand under reden.

Læs mere: Opdræt af haletudser

METAMORFOSE

Æggene klækker efter 3-4 dage, og haletudserne forvandler sig efter 7-10 uger. Ungerne er forholdsvis store, når de forlader vandet.

Når forbenene kommer frem, skal haletudsen kunne komme op af vandet. Sænk vandstanden, og læg skrå sten, kork eller flydende planter i, så den kan kravle op og ikke drukner.

OPDRÆT AF UNGER

I naturen holder de nyforvandlede unger til langs kanten af dammen, før de kravler op i træerne. Opdrættede unger på cirka 3 cm er 8-10 uger gamle, vokser til omkring 5 cm på yderligere 2-3 måneder og er næsten voksne efter 12-18 måneder. Ungerne tager små fårekyllinger; foderet de allerførste dage efter metamorfosen er ikke dokumenteret, men bananfluer og nyklækkede fårekyllinger er det nærliggende. Fodr dagligt, støv foderet hver gang, og hold øje med, at alle får nok, for ungerne konkurrerer om foderet.

Sundhed og typiske fejl

P. leucomystax er robust, men flere fejl går igen:

- Bakterielle hudinfektioner ved stillestående, fugtig luft og dårlig ventilation. Sørg for netlåg og et rent terrarie.
- Varmestress: over 29 °C kan være dødeligt, især sammen med mangel på vand og fugt.
- Forstoppelse eller tilstopning af tarmen (impaktion), når frøen sluger løst bundmateriale som sphagnum eller småsten. Tryk mosset fladt, og undgå grus og småbark.
- Dårlig hygiejne i vandskålen, som frøen bruger som toilet. Skift vandet dagligt.
- Mangel på kalk og vitaminer ved ensidig kost. Støv foderet, og varier foderdyrene.

Mange dyr i handlen er vildfangne, så køb helst opdrættede dyr, og sæt nye dyr i karantæne. Sæt aldrig frøer eller haletudser ud i naturen; arten er allerede indført flere steder uden for sin oprindelige udbredelse. Søg en dyrlæge med forstand på padder, hvis dyret holder op med at spise eller virker sløvt.

Læs mere: Karantæne og hygiejne Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.